

A püspöki szinódus visszhangjai

Megosztottsággal zárult, de új korszakot indított el a püspöki szinódus az olasz sajtó vatikáni megfigyelői szerint, miután a tanácskozás éppen a két legvitatottabb kérdést, az elváltak és újrահázasodottak áldoztatását és az azonos neműek párkapcsolatát hagyta megválaszolatlanul.

A La Repubblica kommentárja szerint az 1963-ban lezárult II. Vatikáni Zsinat óta nem zajlott ennyire éles vita az Egyházban mint az utóbbi két-hetes szinóduson. A napilap úgy értesült, a püspökök Ratzinger-csoportja (vagyis a XVI. Benedekhez közel állók) egyenesen a nyugalmazott pápától kért hittani útmutatást, amire a Vatikánban élő volt pápa azt üzente vissza, már nem ő az egyházfő, forduljanak Ferenc pápához.

A szinódus szombat este megszavazott és azonnal nyilvánosságra is hozott záródokumentuma négyszázhetven helyen módosította vagy egészítette ki az Erdő Péter bíboros által a szinódus félidején bemutatott szöveget. A püspökök főleg az elvált és újrահázasodottak áldoztatására és az azonos neműek kapcsolatára vonatkozó pontokat változtatták meg. Ezek a pontok voltak az egyedüliek, amelyek nem kapták meg az elfogadáshoz szükséges kétharmados többséget a voksoláson.

Átírták az elváltak áldozásban való részesítéséről szóló 52. és 53. pontot, amelyekből elmaradt az a megfogalmazás, miszerint az elváltak és újrահázasodottak „fokozatosan” részesülhetnének ismét a szentségben. Az azonos nemű párok kapcsolatáról szóló 55. és 56. pont végleges változatában már nem szerepel az a javasolt mondat, miszerint ez a partneri kapcsolat is kölcsönös támaszt nyújthat tagjainak. Kimaradt az is, hogy a meleg és leszbikusok „is értékeket tudnak adni a keresztény közösségeknek”. A javasolt dokumentum szerint az Egyház elutasítja a társadalmi nemeket hirdető gender-elméletek jogszabályba foglalását, a végleges verzió viszont már az azonos neműek közötti házasságról mondja ki ugyanezt. A végleges szövegből több helyen elmaradt a befogadásra való utalás is.

Elemzők szerint a családról tartott szinódus volt az első komoly próbatétele a Ferenc pápa vezette Egyháznak. Újdonságnak számított, hogy a vitáktól kísért tanácskozáson tabutémákkal, vagyis a „szabálytalan családokkal” is foglalkoztak, „ami a szent termekbe a szociális érzékenység szelét fújta be”, a szinódus cáfolta az „egyhangú” Egyház képét, miszerint az Egyház képtelen az őt övező társadalmi változásokkal szembesülni. Ez volt az első alkalom, hogy az Egyház tagjai nyíltan nemtetszésüket

fejezték ki a Ferenc pápához közeli véleményekről. A kommentárok úgy vélték: lehet, hogy a színódus sokak számára „hasfájással” zárult, de az Egyházban elindult egy folyamat, amelyet már nem lehet visszafordítani.

A Corriere della Sera szerint a színódus lezárta Ferenc pápa pápaságának eddigi látványos és a tömegek által éltetett időszakát, és egy kevésbé csillogó, drámaibb és szenvedéssel teli, de „eredetibb” szakaszt nyitott meg. A napilap hangsúlyozta, hogy a világ egyházmegeit képviselő püspökök egy része nemet mondott a legproblematisabb kérdésekre, és a fenntartások nemcsak a római kúria részéről érkeztek, hanem a Ferenc pápát megválasztó bíborosok részéről is. Az újság szerint a színódus igazi hiányossága a kommunikáció volt, ami néha a vélemények közötti zűrzavar benyomását adta: „mintha a helyzet néha kicsúszott volna Ferenc pápa kezéből”. Másrészt a színódus túl Európa-centrikus volt, nem nyitott elég teret az afrikai, ázsiai problémáknak.

A Libero oldalain Antonio Socci katolikus író megkérdőjelezte, hogy a színódust a Ferenc pápa képviselte „forradalmi” nyitás nyerte meg. Ugyanakkor Socci szerint az úgynevezett konzervatív szárny sem kerekedett felül, a színódus bizonytalan eredménnyel zárult.

MTI, 2014.10.19.

Óriási felfordulás készülődik a világban

Hogyan jelentkezik a hit válsága a „világban”

Egy olyan rövid összefoglaló írást adunk közre, aminek látszólag semmi köze a valláshoz. Ez azonban nagy tévedés: Az emberiség történelme a katolikus Egyház történelme, a világban csak az történik, amit a katolikus Egyház „megenged”, azaz ami a katolikus Egyházban történik meg először. Mai világunk válsága ezért nem más, mint az Egyház válságának terméke. Bár tény, hogy az elmúlt 500 év tévújtjai mind a protestantizmus „örült ideájának” egyenes következményei, de azért azt nem szabad elfelejteni, hogy a protestantizmus eretnokségét is katolikus papok és szerzetesek találták ki, és hajtották végre. (Ez az egyik oka, hogy ezt a cikket a „Protestantizmus” oldalra tettem fel.)

Még azok közül is sokan, akik a saját területükön észreveszik a visszasságokat, úgy gondolják, hogy a bajok kizárólag az élet egyes területein jelentkeznek. Ez valójában Isten és a katolikus Egyház jelentőségének, szerepének az alábecsülése: Isten nem hagy magából gúnyt űzni – és ez mindarra vonatkozik, amit teremtett, azaz egyszerűen mindenre. A válság nem csak az Egyházban és nem csak az egészségügyben, hanem mindenütt, kívül-belül tombol, fenyegeti az emberiséget, miközben a „megváltására vár”.

Aki elég idős ahhoz, hogy a cikkben (és a Fekete Antal tanulmányaiban) említett sorsdöntő évszámok egyikét-másikát már maga is megélte, és még tanult az egyetemen köz-

gazdaságtant, és nyitott szemmel járt a világban, az tudja csak igazán, hogy mennyire igazak e cikk megállapításai.

Aki a gazdasági és geopolitikai kérdéseket mélyebben meg akarja ismerni és érteni, annak alternatív hírforrásokat kell ehhez használnia (elsősorban angol nyelvű internetes oldalakat), mert a fősodratú média (bel- és külföldön egyaránt) szimpla propaganda, porhintés, agymosás.

A 2008-as gazdasági válságot csak azzal „oldották” meg a világban, hogy elkezdtek örültek módjára pénzt nyomtatni, ami leegyszerűsítve azt jelenti, hogy a csőd szélére került hatalmas nagybankokat állami/jegybanki pénzből mentették meg, ami nem más, mint a magánadósság átalakítása közadóssággá. Amint ez a piramisjáték bedől, már nem lesz senki, akihez fordulni lehet segítségért, mert az államok még jobban el vannak már adósodva, mint 2008-ban. Az alapvető gond ott van, hogy ma már az összes pénz papírpénz olyan értelemben, hogy a bizalmon, hiten kívül nincs mögötte semmilyen érték. A II. világháború után az USA dollár volt közvetlenül átváltható aranyra (államok és jegybankok által), és rögzített volt más valuták árfolyama a dollárhoz képest, de 1971-ben az USA egyoldalúan „ideiglenesen” felfüggesztette az átválthatóságot. Így most már se a dollár, se azon keresztül más valuták mögött nincs aranyfedezet, **nincs semmi**. A válság óta pedig a világ összes nagy központi bankja (USA, Japán, Kína, Európai Központ Bank, Bank of England) örült pénznyomtatásban vesz részt, ami egyrészt csak a szuper gazdagokat, főleg a nagybankokat juttatja előnyhöz, másrészt tökéletesen eltorzítja a piacokat. A nagybankok és a jegybankok manipulálnak mindent, legyen szó kamatokról, devizaárfolyamokról, nemesfém árakról, mindenről.

A pénznyomtatás inflációt gerjeszt a világon, ami az élelmiszer árak emelkedéséhez vezet, ami olyan államokban, ahol a fogyasztói kiadások nagy hányadát teszi ki az élelem (pl. Egyiptom, Thaiföld, egyéb harmadik világbeli országok), politikai felforduláshoz vezet. A pénznyomtatás okán a banki kamatok nulla közelivé válnak, vagyis azt büntetik, aki megtakarít (mert a betétjére alig kap kamatot), ellenben azt jutalmazza, aki adósságot halmoz fel (mert a hitele szinte ingyen van).

Nem kell külön mondani, milyen körök kezében van a világ pénzügyi rendszere. **Az Új Világrend céljaiba tökéletesen beilleszkedik az, ami most zajlik: a középosztály pénzügyi likvidálása.** A megtakarításaira nem kapnak kamatot, a lehadudott infláció folyamatosan morzsolja az anyagi erejüket, az infláció feletti hozam elérésének egyetlen módjaként a mesterségesen felpumpált részvényt piac felé terelik a megtakarításokat: **nemde ott a legkönnyebb rövid idő alatt egy tőzsdekrach révén „elpárologtatni” az emberek pénzét?** A másik hatékony módszer a deviza sorozatos leértékelése: felkelve az ember azt hallja a rádióban, hogy a pénze mondjuk máttól 20%-kal kevesebbet ér.

A cél, hogy az anyagilag és politikailag önálló középosztály lecsússzon a proletár tömegbe, amelyet a kenyér (állami támogatásoktól, élelmiszerjegyeiktől való függőség) és a cirkusz (média, sport stb.) jól ismert eszközeivel egy szűk elit ural. A lehető legtökéletesebb diktatúra előfeltétele ez, a demokrácia álarcá alatt. A gazdasági folyamatok is arra mutatnak, amiről mi, katolikusokként már régóta tudunk: valami óriási felfordulás készülődik a világban. Sokkal nagyobb gazdasági válság, mint 2008-ban, valószínűleg még az 1929-33-asnál is jóval nagyobb. Tudjuk, hogy az is világhábo-

rúba torkollott. Csak mivel a folyamatok felgyorsultak, most még hamarabb fog háborúba csapni a gazdasági összeomlás. Az Egyesült Államok még jelenleg a legnagyobb katonai hatalom, de agyaglábakon áll. Ha összedől, magával fogja rántani a világot egy háborúba.

A jól ismert recept: Gazdasági problémák vannak, összeomlás előtt állunk? Nosza, fogjuk az egészet egy gonosz másik országra (pl. Oroszország, Kína), és indítsunk ellene háborút. Addig se ellenünk fordul a népesség, hanem a „külső ellenség” felé. Japánban ugyanez látható, újjáéled a militarizmus. Csak az a kérdés, melyik dominó fog először eldőlni (USA? Japán? Európa?), sokak szerint Japán. De egy biztos: ha egy dominó eldőlt, akkor az egész világrendszer összedől, mert annyira össze vannak kapcsolva. Devizaháború (már zajlik) – gazdasági világválság (bármikor jöhet) – világháború. Nagyjából ez várható sorrendben.

A színpadok mögött irányító szűk, szó szerint sátánista elit számára a káosz, a háború kívánatos eszköz a céljaik megvalósítására. Minden világháború egy nagyot taszított lefelé a társadalmakon, egy fokozattal felerősítette a hitbeli-erkölcsi pusztulási folyamatot. Amikor az emberek félni kezdenek (éhségtől, háborútól), akkor a kis életük megmentése érdekében könnyen el lehet velük fogadtatni szinte minden új rendszert. Azt gondolom, hogy az eddigi legnagyobb káosz készíti majd elő a terepet az Új Világrend és az Antikrisztus számára: az emberekkel egy szörnyű világválság és világháború után el lehet fogadtatni az egységes világkormányt, a nemzetállamok felszámolását, az egységes világvallást – ilyen szöveggel: Azért voltak kereskedelmi és fegyveres háborúk, mert országok álltak szemben egymással. Ha nincs több ország, nincs több összecsapás az országok közt sem. Hány vallási okból indított háború volt a történelemben? Ha egybeolvasztjuk a vallásokat, nemde béke köszönt a világra? **S persze, aki majd nem akar beállni a sorba, az maga lesz a béke ellensége, szélsőséges terrorista, akit az emberiség békéje és biztonsága érdekében likvidálni lehet és kell. A keresztényüldözés erről fog szólni.**

Hogy mikor dőlnek el az első dominók, mindenki csak találgatja. De ahogyan egy piramisjáték **garantáltan összeomlik, úgy ez a világméretű piramisjáték is ugyanerre a sorsra fog jutni.** A rendszerben benne van a lehetőség, hogy nagyon rövid időn belül (akár idén is) jön a pénzügyi összeomlás. A pénznyomatás lélegeztető gépén vegetál még ez a haldokló rendszer, amit a lakájmédia újra életre kelő, meggyógyult nyugati gazdaságnak hazudik. A tömegek csak akkor fogják észrevenni, hogy hazudtak nekik, amikor az összeomlás bekövetkezett. **Addig elmerülnek a focimeccsek, szappanoperák, bulvárhírek kábító kőében.**

Azt persze én nem tudom eldönteni, hogy a gazdasági válság, háborúk után egy isteni büntetés jön, majd egy aranykor, s csak azután az Antikrisztus, vagy a nagy háború után egyből az Antikrisztus jön. Mindenesetre **a világgazdasági összeomlás garantált, ezt megoldani már nem lehet, legfeljebb az elkerülhetetlen halált elodáznai kissé.**

A cikkkel kapcsolatban figyelembe ajánlom Fekete Antal professzor cikkeit az interneten, például ezt: „Keynes, a közgazdaságtan Mefisztója”.

(Feltéve 2014. szeptember 18.)